

La capătul celor 1700 km

Rămân un moment incertitudinilor atunci când îți apare în față. Ai impresia că ai întâlnit o stâncă. O stâncă plecată de la locul ei din munte și care acum, animată de nu ști ce duh, se plimbă prin oraș. Așa este Prosiniek.

Înalt, blond, vârstă până la refuz și cu o privire albastră și caldă, de parcă tot timpul coboară ochii din sentințele de vază.

Chip dăruit în rocă și suflet, suflet care se reflectă neretic în privirea, de copil, care nu s'a ciocnit încă de duritățile vieții.

Stai de vorbă cu el și îl urmărești cu greu în argumentația răpădă din cea mai pură logică, pentru că din capul locului te oprești la poezie. Așa este Prosiniek, omul cu care de câteva minute ai făcut cunoștință. Dacă te-ai opri la coajă, fără a cădea să te înfrunzi din miez, ai spune că ai găsit un contemporan, un subtil și steril vagabond al gândurilor.

Și totuși blondul cu azur în priviri care este Prosiniek, a fost un perfect partizan din minunata armată a legendarului Mareșal Tito, este un muncitor desăvârșit, angrenat în greava dar minunată operă de reconstrucție a Jugoslaviei, a acestei brave țări mici care cu arma în mână a fost prima dintre micile națiuni, care a înfruntat trufia mizantropului dela Berlin.

Pe partizanul și muncitorul August Prosiniek îl poți desluși perfect atunci când rulează cu bicicleta dealungul miilor de kilometri ai șoselelor.

Dăruirea și fermitatea efortului de a câștiga, nu pentru el — aici asta prea puțin contează — ci pentru gloria Jugoslaviei Mareșalului Tito, înțeleg perfect de ce poporul care l-a produs și l-a înscris numele la loc de frunte între națiunile eroice ale luptei împotriva obscurității fasciste.

Și aplauzele cari l-au subliniat victoria, au fost adresate în egală măsură lui și Jugoslaviei democratice.

Nae Chicomban

Dărz, ambițios, nevoite mare, flu natural al platurilor noastre. Luptător năfrăcat, cu resurse pe care le-a subliniat cu prisosință în cele 11 etape. A susținut asalturile unor oameni de mare clasă și le-a smuls chiar câteva victorii prețioase. A purtat „tricolorul galben” cu mândrie națională. L-a pierdut cu speranță. Nu l-a mai recucerit, pentru că nu a avut coechipieri solidari. S'a resemnat însă. Pentru că în firea lui nu stău răbufnirile. E timid până nu-l calci pe picioare; dar și atunci supărărea lui e măsurată.

A fost campion național de slăci și asta l-a dat simțul coborârii panterelor și al turnantelor. În aceste încercări a umit și pe străini, cu un curaj nedemnit.

A acuzat de multe ori, cu cuvinte de ocară, praful aruncat în ochi de mașinile oficiale. Necazul său era sincer. Și nimeni nu-l poate învinui. Căci „Nae” e așa cum este: un suflet deschis, prietenos, luptător.

Trădește în munți. A împrumutat înălțimilor sobrietatea, dorul de solitudine, semeția vârfului cu flori la poală.

O mare întrecere sportivă a luat sfârșit prin încheierea primului Tur Ciclist al României democratice.

Cursa aceasta a dovedit că ciclismul este un sport de masă prin excelență, bucurându-se de o imensă popularitate în marea publică, eșit prezumind de-a lungul parcursului, în întâmpinarea alergătorilor. Credem că Turul ciclist al României va ajuta mult la popularizarea acestui frumos și spectaculos sport, care necesită, într-o egală măsură, calități fizice și morale.

Într-adevăr, pentru a alerga într-o asemenea cursă, nu ajunge să ai un bun atlet, să ai plămânți și înima în perfectă stare, trebuie să mai posezi în plus și rezistență dăruie, spirit combativ și curaj, mult curaj, pentru a alerga pe orice vreme, în noroi și ploaie, pe frig sau căldură insuportabilă, pe șosele desfundate și adesea periculoase, uneori cu modie de patruzeci de kilometri la oră și chiar mult mai repede încă, atunci când terenul coboară.

În Turul României, au fost realizate unele viteze fantastice și dificultățile tehnice ce au avut de rezolvat organizatorii, n-au venit din partea concurenților, ci din partea mașinilor oficialităților, care nu putea urmări în același timp vitezele.

Și că perseverență și răbdare nu trebuie unuia alergătorului pentru a repara inevitabilele pene ce se ivesc atunci când trebuie să parcurgă sute și mii de kilometri. De aceea, gândindu-ne la micul număr al acestora care au fost forțați să abandoneze cursa, ne dăm seama cât de extraordinar de rezistență este mașina umană atunci când ea este dominată de o voință de fier.

Ceace ne-a lăsat în această cursă a fost perfectă solidaritatea ce a dominat printre alergători. S'a creat o apropiere frățească, nu numai în sânul unei echipe și printre co-naționali, ci printre toți concurenții, indiferent de nație; am văzut un francez dând bidoiul său cu apă unui jugoslav, un albanez ajutând pe un român să-și repare bicicleta, pe un român ajutând un jugoslav să treacă un moment de criză fizică, etc.

Am apreciat mult spiritul camaraderesc al concurenților, ajutându-se reciproc fără ca prin aceasta să-și piardă vreunul dintr-o dorință de a învinge. Credem că prietenii solide, s-au fondat între concurenții noștri și cei străini, dat fiind că grație lui unghiul acestei curse, ei au avut tot timpul să se cunoască și să se aprecieze unul pe altul.

În același timp, Turul României a mai prezentat marea merit de a face cunoștință populației române din provinciile îndepărtate, pe reprezentanții Franței, Jugoslaviei și Albaniei, pe care alții ei n'ar fi avut niciodată prilejul să-i vadă, nici să le aprecieze calitățile.

Peste tot, în orașele mari ca și în cele mai mici sate, concurenții au fost primiți cu cea mai mare entuziasm de localnici, care au fost să-și manifesteze sentimentele lor prietenoase, uneori într-un chip naiv, însă întotdeauna în mod spontan și sincer. De pildă, nemăsurate au fost viziunile și darurile de tot felul cu care Clujenii și-au arătat simpatia pentru alergătorii francezi lipsiți de noroc, care în urma accidentelor survenite în timpul cursei, erau internați într-o clinică a orașului lor.

La rândul lor, concurenții străini n'au rămas indiferenți la grațiile ce le are da înfruntat poporul român, și vrând să vie ei în ajutorul celor nenorociți loviți de soată, le-au donat numeroase din premiile lor în bani, înțelegând astfel să sprijine și ei, eforturile depuse de guvern pentru a remedia tristă situație a regiunilor neferice. Prin acest gest minunat, ei au câștigat definitiv dragostea populației române.

Turul României a mai adus și un însemnat spor la educația poporului nostru în materie sportivă. Marea masă a poporului nostru, care, până azi, nu văzuse asemenea întrecere sportivă, care nu avea prilejul nici posibilității să practice nici un sport, sportul fiind considerat — ceace și de fapt era — monopolul celor avuți, a înțeles deodată orizonturi noi și posibilități minunate.

Suntăm siguri că, în urma acestei curse, mulți tineri și-au pus speranțele în acest sport și le dorim să reușescă a ajunge și chiar a întrec performanțele liderilor lor de astăzi.

Mădălim că în cluburile tuturor lipsurilor și neajmurilor din punct de vedere al organizației, ca și a celorlalte neplăceri inerente unei atât de lungi întreceri sportive, concurenții celor patru țări vor păstra totuși o plăcută amintire despre Turul Ciclist al României, și că într-un viitor apropiat, vom avea prilejul să-i vedem din nou alergând pe șoselele țării noastre.

Gabriela L.

(Articol primit din partea unei cetățoare a „Sportului popular”).

Numeri în serpentine a fost urcat dealul Balota, unde Vittorio Nicolozzi a „tras tot plutonul”

Dela Nisa, Marsilia și St. Nazaire la Cluj

„Nu vom uita niciodată...”

CLUJ, 6 (prin telefon de la corespondentul nostru: R. FISCHER). — Sâmbătă dimineața la ora 8, s'au urcat în avion de București, cei trei cicliști francezi, Emil Rot, Barbaroux și Alexandre și David, Georges, care după accidente din etapa Tr. Mures-Cluj a „Turului României”, au petrecut 10 zile, ca pacienți ai Clinicii Chirurgicale din localitate.

Concurenții francezi, le lipseau doar lacrimile din ochi, la aeroport. Aici de mult îndrăgiseră capitala Ardealului întrucât de abia le venea să-și părăsească, pentru a ajunge pe câmpul de luptă și a se înalța la Paris.

Un timp de 10 zile, rezerva nr. 12 dela parterul Clinicii Chirurgicale a fost plină de flori. Nu a trecut o zi fără ca 30-40 sportivi să se întrec de soarta cicliștilor care au ieșit din cursă într-un mod atât de neferic.

Alergătorii francezi, care de câteva zile se simt mai bine și fac chiar plimbări, au fost îngrijiiți părintește de direcția Clinicii cu precădere de d-ni dr. Pop Alexandru, dr. Nana Aurel, dr. Stoicinel Tralan și dr. Găvruta Victor. S'au mai adăugat acestor griji, cu alenii speciali, conducerea O. S. P. din localitate și redacția ziarului „Văzătorul-Sport”, care nu zădărește o clipă din ora în ora, au căutat să se găsesc acestor cicliști, veniți tocmai din Nisa, Marsilia și St. Nazaire la Cluj, să fie cât mai plăcut.

Francezii au vizitat toate cinematografele, teatrele și concertele de operă ale orașului. Aproape zilnic, au fost invitați la prânz și cină de profesorii doctori ai Clinicii, fiind copleșiți de dragoste.

La fiecare pas, francezii au fost asistați cu cadouri și atenții. Cea mai

mare bucurie le-a furnizat însă cadoul magazinelui Polyfoto, din Piața Libertății 13, care le-a oferit albume cu toate fotografiile în care figurau înainte de plecarea din țară. Rot, Barbaroux și David, au fost să facă, pentru câștigul ziarului nostru, următoarea declarație colectivă:

„Dragostea cu care am fost înconjurat la Cluj, nu o vom uita niciodată. Ne-am simțit ca acasă. Toți medicii Clinicii, conducerea O.S.P. și redacția de sport al ziarului local, ne-au înțeles cu simț de dragoste în timpul sederii noastre aici. Părem am fi fost proprii lor copii. De aceea, ne exprimăm toată dragostea și mulțumirea, pentru toți cei care s'au gândit la distracția noastră timp de 10 zile. Între altele trebuie să spunem că un stăruie a'at de frumos ca Parcul Sportiv al Universității și o grădina botanică atât de frumoasă. Nu am văzut nici la Nisa, nici la Marsilia, Capitala Ardealului am închinat pe vreme în zilele noastre!” — și s'au încheiat declarațiile cei trei cicliști francezi, care nu au părăsit încă orașul, de bucurie, aeroportul dela Someșen.

Tineretea
Piro Angeli

„Când l-am văzut prima dată, n'am putut crede că bășcădru din fața mea este unul dintre exponenții sportului Albaniei democratice.”

Prea este mic, prea cel 16 ani și lui îl îndreptătesc desăvârșit adolescenței, pentru a putea crede că Piro este un luptător și a venit să lupte dărz, dar prietenos, cu adversarii lui.

Și cu puținii lui ani, Piro Angeli n'a abordat prima oară luptă și mai ales această atât pacifică luptă pe care a constituit-o Primul Tur Ciclist al României democratice.

Și n'a fost prima, pentru că — sunt puțini dar totuși par imens de mulți — anii din urmă au fost trăiți de copilul Piro, nu pe terenurile de sport, nici în mijlocul altor copii cu care să se joace.

Acestui lucru, el l-a preferat însă asprimea vieții de partizan. Adică a acelei vieți care a procurat multora satisfacție de neșus, culminată prin acea a înfrângerii definitive a hitlerismului fascist. Închipuiți-vă ce a însemnat asta pentru un copil care atunci nu avea decât 12-13 ani?

O rată clar comportarea lui din Primul Tur Ciclist al României Democratice, în care a plecat fără șanse, nici măcar mediocre — de a câștiga. Și totuși a fugit cu încredințare. A luptat, așa cum a învățat, cu duritatea parcursului. Cu groșile pline de praf, care ofereau curse în care cădeai și de cele mai multe ori te ridicai lovit serios.

Unii — și nu puțini — au abandonat. S'au lăsat înfrunți de exigențele parcursului.

Piro Angeli, copilul de pe coastele Lalmate, n'a dezarmat și a ajuns la București. Nu în primele locuri ale clasamentului, dar realizând o splendidă performanță în ideea de sport. Pentru el și Albania, un câștig și entuziasm: Bravo!

Cei trei „N” sau România C! Water chool

Deși România era copios reprezentată în „Tur”, prin două echipe naționale, individualii români s'au comportat mai mult decât onorabil. S'au distins peste toți, „cei trei N”: Nicolozzo Vittorio, Norhadian și N'ulescu Marin, clasati respectiv la locurile 8, 9 și 14. Încredând să-i reușim într-o echipă pe care am numi-o „România C”, conchidem că formația s'ar fi clasat la locul 3, înaintea României B, cu timpul total de 188.29.35 (Nicolozzo V. 62.04.38, Norhadian 62.28.41, N'ulescu M. 63.56.16). Ceace, să recunoaștem este o performanță remarcabilă!

Prosiniek a parcurs 1704 km în 60 ore, 38 minute și 31 secunde cu o medie orară de 28.020 km.

Etapa	CAȘTIGATOR	Dist.	Timp	Media
I	EMILE ROL	163	4h 53'	33.360 Km.
II	NAE CHICOMBAN	150	5h 01'	29.880 Km.
III	PROSINEK	104	4h 17'	24.240 Km.
IV	WATERSCHOOT	120	4h 19'	27.780 Km.
V	WATERSCHOOT	150	4h 52'	30.780 Km.
VI	POREDSKI	156	5h 32'	28.140 Km.
VII	NAE CHICOMBAN	213	7h 41'	27.720 Km.
VIII	WATERSCHOOT	144	4h 00'	28.500 Km.
IX	SOLMAN	220	9h 07'	24.120 Km.
X	SOLMAN	124	5h 05'	27.900 Km.
XI	WATERSCHOOT	170	5h 14'	32.460 Km.

O nouă victorie a Democrației

(Umare din pag. 1-a)

cut mai mult decât orice pentru reușita competiției.

În al doilea rând trebuie să mulțumim conducătorilor Organizației Sportului Popular din Capitală și din provincie, care au lucrat zi și noapte la încredințarea tuturor lașilor și mulțumim membrilor F. R. C. care au dus la capăt greava misiune a controlului tehnici al turului.

Mulțumim deasemenea marelui masă anonime a sportivilor, care a urmărit cu pasiune și a susținut cu simpatie eforturile alergătorilor și ale organizațiilor.

Nu mintim spunând că zi de zi în țară băteau așteptări mari de la noi, în vreme ce noi, care am putut duce la bun sfârșit sarcina noastră.

Răspundem cu toată căldura prietenilor sportivilor jugoslavi, francezi și albanezi, care au onorat prin prezența lor turul nostru, Turul României.

Aducem tot prinsoasă recunoștință, alergătorilor români din echipele naționale precum și celor individuali, care au învins greutăți uriașe pentru a putea termina această probă dificilă.

Ne-am procurat marea satisfacție a unei victorii a echipei românești, făcând sacrificii imense. Au dovedit un patriotism și o constiințiozitate care va rămâne pildă vie tuturor sportivilor români.

Am încheiat turul și l'am organizat pentru a dovedi, că și în aceste timpuri vitrege de după război, țânără democrația

sportivă este în stare de mari eforturi, în condiții asemănătoare marilor popoare sportive. Credem a ne găsi afirmând, că prin această organizare ne-am situat în fruntea nașionilor sportivi din această parte a Europei, ceace este o cinste pentru sportul românesc, care a profitat de pe urma acestor tur și repercușiunile favorabile nu se vor lăsa așteptate mult.

S'au făcut greșeli, loți și colo, dar aceste greșeli au fost depășite de a fi grave și au fost inerente unui debut care este unanim recunoscut de toți oficialii străini, ca mai mult decât promisiuni.

Acasta a fost primul tur, dar alte tururi ale României democratice vor urma an de an și este sigur că vor fi din ce în ce mai perfecte, pe măsura ce mijloace financiare și tehnice mai complete vor veni în ajutorul organizațiilor.

Turul României 1948 va rămâne pe vece în istoria sportului românesc și va constitui subiect de povestiri și de discuții mult timp de aci înainte.

Fi-e ca aceste discuții să contribuie la ridicarea sportului românesc, iar noi vom considera, că munca noastră nu a fost de prisos.

Făgăduim aici tuturor sportivilor din România care ne ceteșe și cari lucrează și ei la dezvoltarea sportului, că o vom conștientiza și de acum înainte de a lupta și de a munci fără interese pentru binele sportului românesc, pentru a propăști onoarelor prin sport și pentru a pace dreaptă și durabilă.

La desfășurarea acestui prim Tur Ciclist al României Democratice, Waterschoot a însemnat o figură de erou de legendă.

A plecat împreună cu alți 5 tovarăși de luptă. Treptat, treptat, numărul lor s'a împuținat. Accident după accident, neșansa cruntă abătută asupra exponenților ciclismului galic a făcut ca el să rămână singur. Indiscutabil că acest fapt a constituit un handicap din cele mai mari.

Nu a avut pe nimeni care să-l ajute, pe nimeni care să-l antreneze în momentele inevitabile momente — de deprimare — care au avut în probe de acest gen.

Peste toate greutățile el a trecut, cu fluturare de zămbet, în colțul gurei. Stia că undeva, departe, la mulți, foarte mulți kilometri, atenția ranței Democratice este îndreptată asupra lui Stia că F. S. G. T-ul și-a pus speranțele în el.

Și handicapat de neșansa din primele etape, el a pornit să realizeze performanța cea mare. Etapă după etapă s'a clasat în primele două-trei locuri. Atunci când nu a câștigat nu s'a aflat la mai mult de câțiva centimetri de cel ce a trecut primul linia de sosire.

Sopre, Stia și elegant ca o „stea” a boteului, — s'a desprins totdeauna la finish și a smuls aplauze ce niciodată nu s'au lăsat așteptate. În acest mod, a devenit una dintre figurile mari ale acestei competiții.

A impresionat în mod cu totul plăcut modestia cu care a primit via manifestări de simpatie pe care cei 20.000 de cetățeni aflați la Anef, i-au făcut-o. Cu acele zămbet în colțul buzelor, a mulțumit și s'a retras undeva undă simț, și s'a pus îndreptă gândurile spre Franța lui, spre Franța la a cărei reconstrucție lucra.

Și câștigătorul „Grand Priului de L'Humanité” a avut o lacrimă în ochi, o lacrimă pentru tovarășii lui cari au trebuit, accidentati, să abandoneze și în acest mod să ratete o victorie nouă a Franței.

Prin comportarea lui ca ciclist și ca om, Waterschoot a realizat o mare victorie: a câștigat simpatia umană și neprecupețită a adversarilor din cursă și a marilor mase cari au urmărit desfășurarea acestei prime grandioase realizări a sportului democrat din România.

Statistica „Turului României”

Inscriși: 71

La start: 58

Au terminat cursa: 25.

Jugoslavia: Prosiniek (6), Bat (9), Solman (10), Jecic (8).

România A: Chicomban Nic. (21), Grigoriu (24), Sandru (25), N. I. Tapu (22), Chicomban Tr. (20), Georgescu I. (26).

România B: Georgescu C. (27), Dulet (32), M. Stănescu (33), Robert St. (32).

Franța: Waterschoot (18).

Albania: (3).

Individuali: Stralin (70), Nicolozzo V. (45), Norhadian (69), N'ulescu Marin (34), Nicolozzo G. (46), Naidin (44), Burcea (39), Costanda (33), Cimpoșcu (35).

Hora concurs: Napoleo (Ind.).

ABANDONAȚI ȘI SCOSI DIN CURSA

ETAPA I-a

Indispoziție: Teodoranu Bucur (Ind.).

Popescu St. (Ind.), Leu Nicolae (Ind.).

Boronești (Ind.), Bouru Ion (Ind.), Popa Petre (Ind.), Teofan Paul (Ind.), Lirici Dumitru (Ind.), Someșan Alex. (Ind.).

Craighero Eug. (Ind.), Albert Boloni (Ind.).

Accident: Radu Ionă (Ind.).

ETAPA III-a

Indispoziție: Cico Mische (A), Marti Ibrahim (A).

Accident: David George (F.).

ETAPA IV-a

Accident: Rol Emile (F.), Barbaroux Alexandre (F.).

ETAPA V-a

Indispoziție: Nagy Iuliu (Ind.).

ETAPA VI-a

Indispoziție: Tufianu Alex. (Ind.), Silvestru Ion (RB) Gh. Dumitrescu (RB).

Asim Alia (A).

După încheierea controlului: Gani Lăce (A).

ETAPA VII-a

Indispoziție: Pavlia Iosif (J), Zorici Alex. (J), Sarin (F.).

După încheierea controlului: Petricloiu Dumitru (Ind.).

ETAPA VIII-a

Indispoziție: Puy Iosif (F), Goelman Julian (RB), Hapicov Gh. (Ind.), Clohodaru Const. (RA).

ETAPA IX-a

Indispoziție: Poredski (J).

După încheierea controlului: Coman (Ind.).

CAȘTIGATORII DE ETAPE

Buc.—Câmpulung: Rol (F).

Câmpulung—Făgăraș: N. Chicomban (RA).

Făgăraș—Tr. Mures: Prosiniek (J).

Tr. Mures—Cluj: Waterschoot (F).

Cluj—Oradea: Waterschoot (F).

Oradea—Timișoara: Poredski (J).

Timișoara—T. Severin: N. Chicomban (RA).

T. Severin—Caransebeș: Waterschoot (F).

Caransebeș—T. Severin: Waterschoot (F).

Oradea—B. Vâlcea: Solman (J).

B. Vâlcea—Sibiu: Waterschoot (F).

CLASAMENT

AU CAȘTIGAT SEMI-ETAPE:

De două ori: Rol (F), Poredski (J), Waterschoot (F).

Odată: N. Chicomban (RA), Solman (J).

Invățămintele Turului Ciclist

(Urmare din pag. 1-a)

ganțele adăes concursuri internaționale, câte înainte nu se puteau programa nici în 5 ani — și nu exagerăm dacă ne gândim la întâlnirile de fotbal cu echipele Dinamo, Locomotiv, Steaua Roșie, etc., la turneele din Jugoslavia, la marșul de la Sofia, la cele ce se desfășoară acum la Tirana și în Polonia, la campionatele și jocurile balcanice, la sporturile cari anul acesta au primit pentru prima oară consacarea internațională — apoi dacă toate acestea s'au putut face numai într-un singur an se distinge excelența faptului că avem acum o mișcare sportivă bazată pe principii democratice, o organizație sportivă ce este una din realizările regimului democratic din țara noastră. Fîndcă cu totul altele ar fi fost relațiile noastre sportive cu țările vecine, cu U.R.S.S., Jugoslavia, Albania, „Bul-

garia, Polonia, Cehoslovacia etc., și cu Franța dacă în țara noastră în sport ar fi domnit mentalitățile vechi, ar fi domnit sovismul rasist, mul și toate celelalte rămășițe odoase ale fascismului.

Organizația Sportului Popular a luptat pentru înălțarea a tot ceace era vechi și putred în sportul românesc pentru înlocuirea unui spirit democratic în sport și a reușit.

Doacă este că toate țările democratice au legături sportive din ce în ce mai frecvente cu România rată dacă O. S. P. a putut exista și deci a-și îndeplini opera aceasta este numai datorită faptului că la cârmă s'au așezat un guvern care edăbănt democratic care ajută toate organiza